

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: wtorek, 24, maj 2022 15:00

Krystian Piecychna

Odsłony: 607

Opinia nie ma jedynie charakteru opiniotwórczego. Na gruncie art. 19 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę, nadanie uzgodnieniu organu regulacyjnego formy postanowienia, na które przysługuje zażalenie i w konsekwencji także skarga do sądu administracyjnego powoduje, że jego wynik jest wiążący dla rady gminy. Dopóki postanowienie uzgodnieniowe nie zostanie w odpowiednim trybie wyeliminowane z obrotu prawnego i w jego miejsce nie zostanie podjęte inne, rada gminy ma obowiązek uwzględnić je w uchwale w sprawie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie gminy.

Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków jest aktem prawa miejscowego. Uchwała musi spełniać niezbędne wymagania w aspekcie materialnym (treść zgodna z przepisami prawa) i formalnym (odpowiada określonym procedurom). W ramach katalogu formalnych warunków podjęcia ważnej uchwały wyróżnić trzeba konieczność przedłożenia projektu aktu prawnego do zaopiniowania właściwym podmiotom. Nie wykonanie tego obowiązku jest równoznaczne z istotnym naruszeniem prawa i skutkuje nieważnością regulacji.

Zaopiniowanie projektu aktu polega na wyrażeniu przez podmiot poglądu w kwestii zasadności i prawidłowości przewidzianego w projekcie rozstrzygnięcia. Organ występujący o opinię nie jest związany jej treścią, odrzucenie opinii w całości lub w części przez organ stanowiący akt nie wpływa bezpośrednio na ważność tego aktu. Jednakże uchylenie się lokalnego prawodawcy od obowiązku zasięgnięcia opinii stanowi naruszenie prawa dające podstawę do stwierdzenia nieważności aktu.

W świetle zasady demokratycznego państwa prawa (art. 2 Konstytucji), treść przepisów upoważniających nie może być korygowana przez zabiegi wykładni rozszerzającej czy zwężającej. Konsekwencją wydawania aktów wykonawczych wyłącznie na podstawie upoważnienia zawartego w ustawie jest to, że każde wykroczenie poza zakres udzielonego upoważnienia, nawet jeżeli służyłoby to wykonaniu ustawy, stanowi naruszenie normy upoważniającej i zarazem konstytucyjnych warunków legalności aktu wykonawczego.

Wyrok NSA z 27 kwietnia 2022 r. sygn. III OSK 4832/21

Źródło: CBOSA